

MØTEBOK

For fylkeslandbruksstyret i Oppland

Møtedato: 01.04.2004

Sak nr.: S 3/2004

Saksbehandler: Carl Olav Holen

Journalnr. : 03/12651

HØRINGSUTTALELSE - FORSLAG TIL NY LOV OM SKOGBRUK**Innledning**

Landbruksdepartementet har sendt ut forslag til ny lov om skogbruk (skogbrukslova) på høring. Departementet har samtidig bedt høringsinstansene komme med synspunkter på eventuelt innhold i to nye forskrifter som hjemles i den nye loven. Landbruksdirektøren har følgende forslag til høringsuttalelse til ny skoglov:

Generelt

Generelt synes utkastet til ny skoglov å være godt fundamentert og det foreligger et ryddig og bra utkast til ny skoglov, basert på viktige prinsipper i skogforvaltningen. Det er gjort grep for å forenkle og modernisere loven og for å tilpasse den til annet lovverk. Det er bra at skogeierens forvalteransvar defineres tydelig, og at skogeiers plikt til å sørge for forsvarlig foryngelse forsterkes så klart i forhold til i tidligere lov, samtidig som den legger grunnlaget for at de riktige miljø-, allmennhets- og miljøinteressene blir ivarettatt.

Lovforslaget kunne vært tydeligere i forhold til å ivareta den langsiktige ressurstilgangen fra skogbruket, gjerne ved å ta dette inn i formålsaparatrafen. Det er en åpenbar fare for at skogens ressurser bygges ned igjen, sett i forhold til dagens situasjon, dersom skogloven ikke er tydelig på at virkesressursen skal vedlikeholdes på lang sikt.

Skogstyresmakt

Lovforslaget hjemler muligheten for å skjerpe skogoppsynsrolla ved at kommunene i første instans får muligheter til å følge opp loven med kontroll, meldeplikt og tvangsmidler. I forhold til tidligere lov, er det bra at det gis mulighet for dette. Det er da viktig at det følges opp skogpolitisk, da realiteten er at mange kommuner bygger ned sin kompetanse og kapasitet på dette området.

I § 3 går det fram at departementet avgjør hvem som skal være skogstyresmakt for skog fylkeskommunen helt eller delvis eier. Så lenge det er forvaltningsmessige klare skiller mellom fylkeskommunen og Fylkesmannen, er det ingen grunn til at Fylkesmannen ikke kan være skogstyresmakt over skog fylkeskommunen eier eller har eierinteresser i.

Forebyggende tiltak

I forslaget til ny skoglov er det tatt inn et ledd som kan regulere ubalanse mellom skogproduksjon og viltbeite. Det er en kjent problemstilling at sterkt viltbeitepress gjør det vanskelig å forynge skog, spesielt furuskog. Regulering av beitepress fra viltet, skal kunne reguleres gjennom viltloven og forskrifter knytta til denne, men samtidig kan skogforyngingstiltak som reguleres etter skoglova bli svært vanskelige å iverksette enkelte steder, dersom det ikke blir iverksatt tiltak mot beiteskader etter viltloven. Ut fra dette, kan forslaget om å ta inn et ledd om viltbeite i

MØTEBOK

For fylkeslandbruksstyret i Oppland

Møtedato: 01.04.2004

Sak nr.: S 3/2004

Saksbehandler: Carl Olav Holen

Journalnr. : 03/12651

skogloven virke fornuftig for å relatere problemet klart til skogproduksjonen.

Skogfond

Den nye skogloven bygges og opp rundt at skogfondet skal være det viktigste virkemiddelet for å sikre det langsiktige ressursansvaret. Skal skogfondet være tilstrekkelig i så måte, bør minstesatsen på 2 % for avsetning av midler til skogfondet heves. Satsen var og 2 % i gjeldende lov, men når en da skal fastsette ny prosent er det viktig å ta i betraktning den pris- og kostnadsendringen som har foregått. Alternativt kan denne minstesatsen sikres gjennom en forskrift som utarbeides samtidig med lova, knytta til skogfundsordningen. Ingen steder i Oppland er 2 % avsetning til skogfond tilstrekkelig for å sikre en pleia framtidsskog, og 2 % avsetning har blitt et så lite beløp at det heller ikke har betydning som tvangsavsetning av skogavgift lenger. Minste sats for avsetning til skogfondet bør ikke settes lavere enn 5 %.

Erfaring viser at tilstrekkelig innestående midler av skogavgift (skogfond) er nødvendig for å få utført tilfredsstillende foryngelsesarbeid. Selv om det blir mulig å utføre arbeid som tvangsgrunnlag for utlegg, vil det bli en tung prosess, som bør unngås i størst mulig grad. Beste tiltaket er å sørge for tilstrekkelig avsetning av skogfond.

Spesifikt knytta til § 14. Innbetaling til skogfond forekommer det trolig en trykkfeil. Ut fra lovens 3. ledd kan Fylkesmannen fritta fra innbetaling av skogfond i henhold til 1. ledd. Skal det ha noen mening, må det være i henhold til 2. ledd.

I § 15 er det nå åpna for å også å kunne bruke skogfondet til å ivareta viktige miljøkvaliteter i skogen. Det er positivt at det settes inn virkemiddel for å ivareta miljøkvaliteter i skogen, men samtidig er bruk av skogfondet til dette, med å uthuler ordningen for å sikre investeringene som skal ivareta den langsiktige ressurstilgangen. Tillatelser til økt bruk til andre formål, forsterker behovet for å øke minstesatsen for avsetning til skogfondet, jfr. kommentarene om å kunne sette av bare 2 % av virkesverdien til skogfondet.

Egne foryngelses- og miljøforskrifter

Med gjeldende sertifiseringsordninger og mobiliseringen for at skogeierne selv skal ta forvalteransvaret, er det riktig å bygge den nye skogbrukslova rundt det eksisterende prinsippet om frihet under ansvar for skogeierne. Samtidig er det klart at den nye lova må synliggjøre et minstekrav for å ivareta samfunnets interesser knytta til skog, skogbruk og miljøverdier i skog. Derfor støttes landbruksdepartementets forslag om at det utarbeides egne forskrifter knytta til forynging av skog og miljøhensyn i skog.

Til tross for den frivillige sertifiseringen av skogbruket, viser kontroller klare forsømmelser av foryngelsesarbeidet i skog. Det er derfor et åpenbart behov for å fastsette klare minstekrav i en forskrift. For å unngå misforståelser og ulike tolkinger, bør minstekravet til foryngelse baseres på et krav til antall framtidstrær i bestandet ved et tidspunkt da foryngelsen er etablert og konkurranse fra annen vegetasjon ikke kan redusere antall framtidstammer. For at det ikke skal være noen tvil, må det gå klart fram at de tallene som er presentert som minstekrav til tetthet ved ulike boniteter er satt som tiltaksgrense, grense for å sette i verk utbedringstiltak. Dette må gå

MØTEBOK

For fylkeslandbruksstyret i Oppland

Møtedato: 01.04.2004

Sak nr.: S 3/2004

Saksbehandler: Carl Olav Holen

Journalnr. : 03/12651

klart fram av forskriften. For at det ikke skal feste seg en norm om at dette er "godt nok", bør det og gå fram hva som er anbefalt plantetall i forhold til å få den produksjon og kvalitet en ønsker i framtidsskogen. Det er og viktig at dette skillet er klart i forhold til praktisering av forskriften, da det ikke er praktisk mulig å pålegge suppleringsiltak på noen få planter pr. daa, dersom et bestand så vidt er under tiltaksgensen. Det bør gå klart fram av forskriften hva som kan regnes som framtidstammer i et bestand, og hva som er akseptabel ventetid på foryngelse for skogproduserende mark av ulik bonitet.

En egen miljøforskrift må ikke utarbeides som en detaljert "konkurrent" til miljøsertifiseringa som skognæringa selv har pålagt seg som en frivillig ordning, men som en basis for samfunnets krav til miljøansvar i skog, uavhengig av om skogeier er tilknyttet en frivillig miljøsertifisering eller ikke. Siden det ikke foreligger noe utkast eller er sagt noe om innholdet i en eventuell forskrift, er det vanskelig å si noe spesifikt om innholdet. Når en slik forskrift skal utarbeides, bør det imidlertid samtidig foreligge en evaluering av miljøsertifiseringsordningen som vil gi materiale å bygge på og som kan sette miljøforskriften og miljøsertifiseringen i et riktig forhold til hverandre.

Landbruksdirektørens forslag til vedtak:

Fylkeslandbruksstyret viser til landbruksdirektørens forslag til høringsuttalelse til ny skoglov og slutter seg til denne.

Utskrift av møteboka sendes til: Landbruksdepartementet, Avd. for skog- og ressurspolitikk